

Skærmydsler

Af **Gustav Wied**

Isenesættelse:

Jørgen W. Larsen

Scenografi og kostumer:

Simon Holk Witzansky

Kapelmester:

Gunhild Kjær

Lysdesign:

Kim Fletting

Lyddesign:

Dominic Gale

Medvirkende:

Clara: **Joan Henningsen**

Herta: **Bodil Lassen**

Professoren: **Lars Lohmann**

Ellen: **Maria la Cour**

Forestillingsleder og regissør: Pernille Elvej

Sceneformand: Kry Balslev

Sufflør: Knud Vilby M. Torjusen

Lys- og lydteknik: Kim Fletting

Lysassistent: Flemming Slette

Frisør: Elsebeth Simonsen

Skræddersal: Elsebeth Tanghøj, Conni Idskov, Vivi Ørtoft-Andreasen, Karina Skovlund

Malersal: Ulla Olsen, Karsten Legård

Påklæder: Jane Andersen, Anni Larsen

Produktionschef: Troels Dahl

Foto: Lars Hom

Grafik: Tegner Bruno

Dramaturg: Jens Christian Lauenstein Led

Dramaturgipraktikant: Katrine Jensen

PR og marketing: Helle Vagner Nielsen, Thomas Villefrance

Programredaktør: Barbara Borchorst

Teaterchef: Geir Sveaass

Gustav Wied

Skærmydsler

Aalborg Teater

09-10

Billetter: 9631 6020 • aalborgteater.dk • billetnet.dk

"Jeg synes vores gode humør er ude at rejse i aften?"

Gustav Wied blev født i 1858 på Lolland. Wied beskrives ofte som en livstræt pessimist, hvilket skinner igennem i hans litteratur. Som ung forsøgte han sig som skuespiller i København, men han fik ingen stor

succes og begyndte i stedet at skrive romaner og dramatik. I løbet af sit liv skrev han mange teaterstykker, heriblandt satyrspil, dvs. løssluppen komedie. Hans karakterer som uforlidelige karakterer som seriede under titlen *Tummekunsten*, og kritikken var ikke samfundsbag det komiske for mennesker og menneskesyn. Efter 56 år i det frivillige dødt. Wied brugte cyar le bruges til, svarede han: "Re

"I din tantes alder

Wieds lille, beske enakter *Skæms* og det blev helt fra begyndelsen

både *Tummekunsten* og *Dansemus*. Tanterne er i tidens løb blevet spillet af bl.a. Clara Pontoppidan, Inga Schultz, Bodil Sangill og Lene Vasegaard, og *Skæms* er sågar blevet opført som både "bøsseteater" (Den Storkøbenhavnske Bøssescene, 1993, og "økologisk teater" (Jytte Abildstrøm, Riddersalen, 2003). Da Jytte Abildstrøm modtog en Reumert for sin version af Wieds klassiker, forklarede hun økologien i teatret på følgende måde: "Jeg betragter skuespillere på lige fod med regnorme, der spiser jord og gøder. I stedet spiser vi ord og gøder mennesker".

"Månen har den farve, måner skal ha'!"

I sin månedlige rejse rundt om jorden tager månen som bekendt af og på - fra ny til fuld og tilbage igen. Trods dens til tider kraftige lys om natten er den faktisk den dårligste refleksor i solsystemet, og den reflek-

"The Moon has the colour that moons should have!"

In its monthly journey around Earth, the Moon as will be known waxes and wanes – from new to full and back again. Even though it shines powerful at times during the night it is actually the poorest reflector in the solar system and it reflects only 7% of the sunlight that reaches it. It is our own sense of vision that causes us to perceive the Moon as very bright. Our senses namely adjust the relative weight of the colours of an object and its surroundings. As the Moon is normally surrounded by the dark night sky, it stands out more shining and bright than it actually is. To the human eye, the Moon's colours keep within the range between white and light grey shades, but astronomical telescopes and advanced photographic techniques may bring forward some of the many colours that the Moon can actually have. Amongst others, colours such as blue, brown and yellow can be found. Thus, the surface of the Moon has many colours that will change dependent upon where and when we observe it.

der i at vi opfatter månen som meget objekt og dets omgivelser. Da månen mere lysende og klar, end den egentlig er det lysegrå og hvide spektrum, men måske nogle af de mange farver, som blå, brun og gul. Månens overflade har farver på den.

er i luften?"

ere i dagens Danmark. Det er ikke så meget som viser da også, at flere og flere ældre stillfælde forlader deres bolig på egen hånd og flytter til plejehjem. Der har de faktisk overfald. Der har de faktisk overfald og tyverier. Ser man lige-

ledes på de faktiske ofre, så viser det sig tilmed, at jo ældre man bliver, jo mindre er den statistiske risiko for at blive udsat for vold. 2% af danskerne bliver hvert år udsat for forskellige former for vold, og kun 0,2%, dvs. to promille, har ældre mennesker som ofre. Og straks vil nogen måske tænke: "Aha, så det forekommer altså, at ældre bliver overfaldet. Så er det nok bedst at blive hjemme!". Og sandt er det, at tilværelsen er livsfarlig, og måske indeholder det sin egen betryggende hygge at være angst, selvom frygten er ubegrundet.